Entrada

Descentrar-se del jo. Anar vers els altres

Per pregaria.cat el dl., 27/02/2012 - 09:00

Deixem els vells costums

El primer pas que podem donar durant aquesta Quaresma, en plena crisi, és el descentrament egoista sobre nosaltres mateixos per sortir vers els altres.

La relació amb els altres, amb la natura o amb la societat, pot tenir dues formes: pot ser per *servir-me'n* o per *cercar comunió.*

Treure un profit, utilitzar la natura com a diversió, els altres com a mitjà per a satisfer-me, pensar què en puc treure, com ajudaran al meu currículum.... jo, al centre, els altres mers satèl·lits.

Vivim immersos en una societat que té el seu centre en el jo subjectiu, i que el mou a realitzar-se, guanyar, gaudir o garantir. Aquesta és una part important de la filosofia de fons del capitalisme lliberal

Lluitem per a deixar aquest hàbit. Cerquem comunió.

Comencem una nova vida

Cercant el que ens és comú:

Escoltar, comunicar, aprendre, ajudar, contemplar, trobar punts coincidents, teixir comunió, gratuïtat, perdonar i perdonar-se, gaudir conjuntament, vida comunitària, la natura com a lloc de tots i propi.

Pas a pas amb decisió anar-nos descentrant de tant de jo, situar-nos en el lloc dels altres, esdevenir sensibles, disposats sempre a fer un favor. Cercar i trobar una proximitat amb els que pateixen o són explotats. És això el que demana el nostre cor

Guiats per Jesús

Ell ens crida a aquesta nova manera de ser.

És el seu estil, la seva donació, que inspira una autèntica novetat en la nostra societat.

Més encara Ell a través de nosaltres vol fer-se present novament.

El temps va passant i ja no podem retardar més una decisió que és urgent pel món en que vivim, i és també camí de plenitud i.... fins i tot felicitat.

Pots pregar al Senyor que t'ajudi a donar el pas per descentrar-te del jo invasiu i centrar- te en el "nosaltres" sense fronteres.

1- Com em sento davant d'aquesta crida?

2.- Quin és el primer pas a donar?

3.- Hi ha qui em necessita?

Jesús Renau sj.

Jesús només pensa en el bé dels altres (Lluc 7, 36)

Un fariseu va invitar Jesús a menjar amb ell. Jesús entrà a casa del fariseu i es posà a taula. Hi havia al poble una dona que era una pecadora. Quan va saber que Jesús era a taula a casa del fariseu, hi anà amb una ampolleta d'alabastre plena de perfum i es quedà plorant als peus de Jesús, darrere d'ell. Li mullava els peus amb les llàgrimes, els hi eixugava amb els cabells, els hi besava i els hi ungia amb perfum. El fariseu que havia convidat Jesús, en veure això, pensà: «Si aquest fos profeta, sabria qui és aquesta dona que el toca i quina mena de vida porta: és una pecadora.» Jesús li digué:

--Simó, t'haig de dir una cosa.

Ell li respongué:

--Digues, mestre.

--Dos homes devien diners a un prestador: l'un li devia cinc-cents denaris, i l'altre, cinquanta. Com que no tenien res per a pagar, els va perdonar el deute a tots dos. Quin d'ells et sembla que l'estimarà més?

Simó li contestà:

--Suposo que aquell a qui ha perdonat el deute més gran.

Jesús li diu:

--Has respost correctament.

Llavors es girà cap a la dona i digué a Simó:

--Veus aquesta dona? Quan he entrat a casa teva, tu no m'has donat aigua per a rentar-me els peus; ella, en canvi, me'ls ha rentat amb les llàgrimes i me'ls ha eixugat amb els cabells. Tu no m'has rebut amb un bes; ella, en canvi, d'ençà que he entrat, no ha parat de besar-me els peus. Tu no m'has ungit el cap amb oli; ella, en canvi, m'ha ungit els peus amb perfum. Així, doncs, t'asseguro que els seus molts pecats li han estat perdonats: per això ella estima molt. Aquell a qui poc és perdonat, estima poc.

Després digué a la dona:

--Els teus pecats et són perdonats.

Els qui eren a taula amb ell començaren a pensar: «Qui és aquest que fins i tot perdona pecats?»

Jesús digué encara a la dona:

--La teva fe t'ha salvat. Vés-te'n en pau.